

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre . . . . . 30 Lr. — kr.
Félévre . . . . . 15 — „
Negyedévre . . . . . 7 50 „
Egy óra . . . . . 1 — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos, peit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többnyire hirdetések alk. szerint jutányos arányvetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beigtatásért 30 kr.

Nelidov, a közvetítő.

(E.) Nelidov, Oroszország konstantinápolyi nagykövete jelenleg Bécsben időzik és értekezést folytat Goluchovszky külügyminiszterrel. Ime, a leggonoszabb kételkedőknek is meg kell győződniek, hogy a mi monarchiánkat számbaveszik a nagyhatalmak tanácsában, a mikor döntő fontosságú határozatokkal készülnek belenyulni a keleti ügyek zavaros menetébe. Magunk is azt hittük már hogy a Ballplatz ablakai előtt eldeszkázták a Keletre való kilátást és ennek következtében az Aranyszarv gyönyörű panorámája, az érdekes szerb és bolgár tájképek végkép eltűntek külügyminiszterünk szemei elől. Nelidov ur Bécsbe érkezte hál' Istennek meggyőz bennünket, hogy monarchiánknak még van valami köze és külügyminiszterünknek van némi szava a keleti dolgokhoz. Mert annyi kétségtelen, hogy Nelidov most nagyon jelentős járatban van, noha meg lehet, hogy a bécsi állomás az ő fontos utjának legkevésbé fontos része.

Nelidov ur furfangjával és erélyével már régtől úgy ismeretes, mint a konstantinápolyi diplomáciának uralkodó egyénisége és mióta a hatalmak által megriasztott szultán Oroszország pártfogásáért esedezik, valósággal ez a nagykövet Törökország legfőbb gyámja is. Régtől, hogy a csár európai körutjáról visszaérkezett, Nelidovot Pétervárra hívták, hogy vele a bekövetkező nagy keleti akció terveit részlet sen megállapítsák. Nelidov közvetítésével folytatta az orosz kormányt az alkudozást Franciaországgal és Angliával, a mit a csár körutja alkalmával személyesen megindított.

Mint Pétervárról tudatják, a három hatalom között a megegyezés létre is jött és ezt a közös tervet hozta el most Nelidov Bécsbe. Goluchowski ur persze szíves beleegyeset fogja adni hozzá. Mit is tegyen egyebet? Így legalább mutathatja, hogy Ausztria-Magyarországnak is van befolyása a keleti ügyek intézésére. Ha megtagadná hozzájárulását, bizony megeshetnék, hogy a többi hatalmak csöppet se törődjenek ezzel a külön votummal és elintéznék a dolgot rólunk, nélkülünk. És nem törődnek velünk se Sztojlov, se Novakovics, se az utolsó török basibozuk sem. Mert hogy Németország a mi hü szövetségesünk, az ilyen keleti Hekuba körül eleve is Oroszországnak szolgálatjára áll, arról mint mindig, most is biztosak lehetünk.

Mi fog most történni Konstantiná-

polyban? Végzetleges kérdés. Nem tagadjuk, némi megnyugvást érzünk mégis akkor, ha az összes hatalmak egyetértő fellépéséről van szó. A művelt világ közvéleménye erős aggodalommal ugyan, de sok rokonszenvvel is várja az európai hatalmak együttes beavatkozását a nagy keleti válságba. Bizonyos, hogy az a megrögzött elfogultság és fatalisztikus renyhesség, mely a Yldizki-oszkozot megszállotta a legrombolóbb katasztrófákat fogja rázudítani a török birodalomra, ha a kívülről jövő jótékony kényszer a szükséges reformmunkásságot mihamar meg nem indítja. De bizonyos az is, hogy a kívülről jövő beavatkozás, ha túlhaladja a szükséges mértéket, vagy ha egyoldalú és önző számitással történik, még általánosabb és rohamosabb veszedelmeknek lehet okozója. A hatalmak közös akciója mindenesetre aránylag a legtöbb garanciát szolgáltatja arra nézve, hogy a török kormányzattal szemben minden külső nyomás alkalmazása csak a szükséghez képest és gyors sikerrel történjék. Attól nincs még mit tartani, hogy az összes hatalmak ilyen megegyezése a zsákmányolásra és konczosztásra is kiterjedhet. A tulságos sok önzés meggátolja azt, hogy a közös tanácsban a ragadozó ösztön sugallatai uralkodjanak.

Hogy a hatalmak most nyomósabb lépésekre gondolnak, mint a minökkal eddig a süket portát kerülgették, azt könnyen föltehetjük. De hogy a Nelidov által közvetített javaslat már oly felelmetes és következményeiben ki nem számítható eljárást ajánlana, mint a milyen volna az egyesült hajórajok erőszakos áthatolása a Dardanellákon és ellenséges támadásuk Konstantinápoly ellen, ez kalando híresztelésnek vesztünk. Akármilyen kemény agyveleje van a szultánnak, megpuhul ő is, mihelyt észreveszi, hogy minden számitása Oroszország pártfogására és a hatalmak meghasonlására hiabavaló, míg a komolyan és szilárdan követelt reformokat meg nem valósítja. Tudjuk, hogy az olyan erőszakos rendszabályoknak kezdettől fogva Anglia volt a szószólója, ellenben Oroszország idáig óvón terjesztette ki karjait a török birodalom épsége fölé és még a hathatósabb fenyegetések megkísérlését is ellenezte.

Ha Anglia és Oroszország között most sikerült a megegyezés, ez a dolog természeténél fogva alighanem a két ellenkező álláspont között a középuton fekszik. És ha Nelidov ilyen megegyezésből származott javaslatot hozott legközebbi időre nézve meg fog felelni úgy

az általa ános európai érdeknek, mint annak a humánus részvétnak, a mely az örmények szenvedései iránt az európai közvéleményben gerjedt.

Szeretnők azt is mondani, hogy a miben Oroszország és Anglia megegyeztek, az felel meg legjobban a mi monarchiánk hatalmi érdekének is. Mondhatjuk-e? Megtörténhetik néha, hogy a mi érdekünk valamely más hatalom törekvésében is némi érvényre jut, de hogyan biztosíthatnák idegen államférfiak a mi érdekeinket, amikor saját államférfiaink legkevésbé tudnak gondoskodni róla? Másképp van-e talán? Nincs egyetlen európai hatalom, mely oly közvetlen és oly feltétlen életérdekét látná a keleti bonyodalomba beszöve, mint éppen Ausztria-Magyarország. Még Anglia keleti érdeke sem közelíti meg nagysága a miénket, Oroszország érdekét pedig a keleti kérdéshez csak tradicionális hódító vágya köti és éppen ez a hódító vágy teszi a mi állandó kibékíthetlen ellenfelünké. Nem szomorúan neveléses-e ilyen körülmények között, hogy a mi monarchiánké tulajdonképpen az utolsó szó a keleti akciók megfontolásánál, hogy gróf Goluhovskinak nincs más szerepe, minthogy Angliának és Oroszországnak megegyezéseikhez kénytelen-kelletlen jóváhagyását adja? Van-e egyáltalán a mi külügyi hivatalunknak igazi keleti politikája, olyan vezérelve, mely önállóan a mi létszükségünktől, jövőnk nagy követeléséből fakad és nem az idegen áramlatokkal való pillanatnyi alkuvásnak hullámvetése?

Előbb a monarchia érdekének valottuk Törökország integritását. Ebben közös volt álláspontunk Angliával, ellenben szöges ellentétben állott Oroszországgal.

A mai európai helyzetben teljesen változott konstelláció környezi külpolitikánkat. Ma Anglia törökországgal ép-sége ellen, Oroszország részesíti a szultánt védelmében. Akárhogy jött is létre ez a változás, és ha csak muló föllevéseken alapszik is, bizonyos, hogy mindkét hatalom jól érti, micsoda érdekét szolgálja régi irányzatának ilyen megfordításával.

Ellenben a mi külügyi politikánkról tudja-e valaki csak azt is biztossággal megmondani, hogy a keleti kérdésben régi elve mellett maradt-e, vagy újat fogadott-e el? Igen, hallottuk egy nagy-képű jelszavát: a status quo fentartása, és láttuk, hogy ennek a jelszónak címén engedelmesen baktat Oroszország nyomában.

Pedig ha van biztos sark, melyre a

mi politikai delejtünknek irányulnia kellene, az az ellentét Oroszországgal. Még ha Nelidov ur olyan ajánlatot hoz is, mely látszólag a monarchia érdekével egyezik, nem kellene elfeledkezni a klaszszikus tanításról: Timeo Danaos et dona ferentes.

A képviselőház mai ülése. A Ház ma délelőtt 10 órakor tartott ülésén folytatták a felirat felett való vitát. Szólásra fel vannak jegyezve a javaslat mellett: Ö r l e y Kálmán és Á g o s t o n József; ellene: V i s o n t a i Soma, B a r t h a Ödön, S z a l a y Károly, B u z á t h Ferencz. P o l c z n e r J e n ő, gróf B e n y o v s z k y Sándor, R a k o v s z k y István, M e s k ó László, gróf Z i c h y Jenő, K o s s u t h Ferencz, P o l ó n y i Géza és S i m a Ferencz.

Országgyűlés.

Budapest, decz. 16.

Higgadt, tárgyilagos vitatkozási napja volt tegnap a képviselőháznak, melynek tagjai még mindig elég szép számmal hallgatják a feliratról való szónoklatokat, sőt nap-nap után többen és többen kapnak kedvet a beszédre, úgy hogy a jegyzők fekete tábláján már hosszú sorokban vannak feljegyezve a szólni kívánók.

K o m j á t h y Béla orsz. képviselő, a Kossuth párt alelnöke s Debreczen sz. kir. város III. kerületének volt illustis képviselő-jelöltje indította meg a vitát, széles alapon nyugvó, az összes pártok feliratára kiterjeszkedő beszédben mutatván ki, hogy a függetlenségi politika az egyedüli, mely a nemzet igazi közvéleményének kifejezője, az egyedüli, mely a haza nagyságát és a trón biztonságát a második ezer évre is kétségen kívül helyezi.

A függés 48. párt meg-megújuló tet-

szésének adott kifejezést Komjáthy e fejtegetésénél, míg beszédének azt a részét, melyben Abrányinak tegnapi kirohanását — visszaverte, általános érdeklődéssel hallgatták és valóban rá is szolgált a tartós helyeslésekre, mert hazafias kötelességet teljesített, mikor a legelső alkalommal vetőt kiáltott az Abrányi féle emberek akciója elé.

Foglalkozott ezután Komjáthy a többség felirati javaslatával is, még pedig úgy, hogy Bánffy szükségét látta a felszólalásnak. Azt magyarázta röviden Szolnack-Doboka örökbecsű gyöngye, hogy a birodalom nem olyan valami, melynek fele mi vagyunk, fele meg a Lajthan tui ország, azután re bene gesta mosolyra derültek ajkai.

K o m j á t h y Béla nek e remek beszédét a következőkben közöljük:

K o m j á t h y Béla szerint a trónbeszéd nagyonosságú állami okirat, mert ebben nyilvánul a koronának közjogi felfogása, de ebből nyerünk tudomást arról is, hogy milyen állapotban van az ország, milyen sulya van a parlamentjének. Innen van az, hogy alkotmányos országokban a trónbeszéd nem a fejedelmeg egyéni nézetét, hanem a kormány tervezetét adja elő. Így van ez még azon szerencsés országokban is, ahol az uralkodónak népének boldogításánál más célja nem is lehet.

De nálunk, — sajnos — századok óta van egy felfogás, mely ezen ország közjogi önállósága ellen irányul. Birálnunk kell tehát a trónbeszédet nem csak tartalmára, de alakjára nézve is, nehogy az hagyományainkkal ellenkezzenek.

Hazafiai kötelesség hát a trónbeszédet bírálói és éppen ezért a választfeliratban, melyben a nemzet nyilatkozik, becsületesen és őszintén kell feltárni a nemzet akaratát, megjelölni, hogy miképp akarja magát kormányoztatni és így a többség felirati javaslatának is olyannak kell lenni, hogy annak tartalmával a többség minden tagja egyetértsen. Mielőtt a választfelirat bírálataba fogna, egy megjegyzést akar tenni a trónbeszédre, melyet ugyan már elmondottak előtte, de ezért mégis rámutat arra a közjogi sérelemre, mely aból áll, hogy

hogy is hívták azt, a kit mi úgy szeretünk és a kiról azt hittük, hogy sohse felejjük el.

Ilyenformának indult ez a szerelem is. Részemről legalább. — Sablonos, minden komolyság nélküli szerelmi történet, — melynek már a megkötésénél sejtji az ember, hogy a szakításba egyik sem fog belehalni.

Azt hittem, hogy az ő szive is így indult ebbe a szerelmi játékba.

Csak mióta onnan a föld alól harczol velem, azóta tudom, hogy nem volt játék ez a viszony, a melynek a lánca észrevétlenül hült szét az első szellő érintésére, mint a megszáradt lombfűzér.

Láncz maradt ez, mely odaköt a sírjához; láncz, melyet éjelenként ott érezek magamon, hidegen nyirkosan. Odaköt magához, az ő leheletszerű, szürke árnyához s azután felkaczag.

— Meg vagy fogva! Nem eresztelek el!

II.

Sajátságos dolog az, hogy valakiről akkor tudja meg az ember, hogy szerette, mikor az már meghalt.

Akkoriban ráuntam — s most szeretném kikaparni a koporsóját a földből sidehozni a szobámba.

Legalább a koporsóját, ha már őt magát nem lehet!

Édes szép virágom, szőke haju, fehér arcú szerelmesem, kis Mariskám, milyen nyomorult gazember is volt az, a kit te tiszta szíved egész rajonlásával, lelked egész hevélvel szeretted!

Csak most tudom, hogy az igazi szerelem volt, gyöngy a többi kavics között, a mit mohó kapzsi között, felszedtem, csak hogy az

a trónbeszédben hazánkról, mint a birodalom egyik feléről történik megemlékezés, a mi tekintettel az évszázados tradíciókra a korona szájából hallva egy óriási közjogi sérelem. (Helyeslés a szélső balon.) A miniszterelnöknek vagy volt erről előzetes tudomása, vagy nem. Ha volt, akkor azt kérde, hogy honnan vette a bátorságot ahhoz, hogy ilyesmit tanácsoljon (Zajos helyeslés a szélső balon), ha pedig, a mint ő hiszi, nem tudta, akkor hogy mer még továbbra is ott ülni azon a helyen. (Zajos helyeslés a szélső balon.)

G a j á r i Géza közbeszól.

K o m j á t h y Béla figyelmezteti Gajárt, hogy közbeszólásával őt nem fogja zavarni és így, ha képességet érez magában, álljon fel és csináljon propagandát az elenkező véleménynek. (Tetszés balfelől.) Rátér ezután arra, hogy a külügyi kérdésről a trónbeszéd halgat. — Ezt is vagy szándékosan tette a miniszterelnök és akkor kérde, hogy miképpen merészelt ilyesmit tanácsolni, vagy pedig butaságból tette és akkor nincs joga tovább is kormányozni Magyarországot. (Helyeslés a szélső balon.) Kijelenti, hogy pártja ezentul igen bebatóan és gyakran fog a külügyi helyzettel foglalkozni. (Helyeslés a szélső balon.)

Áttérve a választfelíratra, kérde, hogy miért nem az szerkesztette a feliratot, a ki eddig? Ennek okát abban látja, hogy az a kormánypárti képviselő mint a kvóta bizottság elnöke kissé erőlyesen védte a nemzet jogait. (Helyeslés a bal- és szélő balon.)

Tagadásba veszi a választfelíratnak azt az első passzusát, hogy az ország kedvező pénzügyi helyzetben van. Merész és végtelenül téves állítás ez akkor, mikor még Abrányi K. elismerte, hogy az ország földbirtoka be van táblázva, jelzőlogpapirjaink pedig külföldön vannak. (Helyeslés balfelől.) A kiegyezést, mely újabb bonyodalmak szülőanyja, közjogi szempontból el nem fogadja, valamint azt is kijelenti, hogy a kvótát sem mostani, sem felemlt alakjában meg nem szavazza. (Élénk helyeslés a szélső balon.) Foglalkozni akar Abrányi beszédével.

J u s t h Gyula: N e m é r d e m e s ! (Tetszés a szélső balon.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Visszajáró lélek.

(Egy naplóból.)

— A »Debreczen« tárczája. —

Irta: **Vértessy Gyula.**

I.

Mig élt, nem is tudtam, hogy szeretem. Miért kellett most megtudnom, most mikor már csak halavány, áttetsző árnya látogat meg éjszakánként!

Csodálatos erejük van ezeknek a halottaknak! Hogy uralkodnak fölöttünk, hogy parancsolnak érkeinknek, szívünknek, egész idegrendszerünknek.

A hajnal első derengésénél eltűnik az árny s utolsó szava:

— Gondolj rám!

És az ember folytonosan, szakadatlanul rá gondol egész másnap éjjelig, míg újból szentöl-szembe nem látja!

Milyen erővel köt most hozzá a szerelem, holott mig élt, mig nemcsak levegőszerű, szürke hideg árnya simult hozzám, hanem ruganyos forró, illatos, ifju teste — hát addig azt hittem, hogy csak játék ez a mi egész szerelmünk.

Olyan mint a többi. Az emberek szeretik egymást, egydarabig napjában százszor is elmondják ezt egymásnak, azután mulik az idő s a neveikre sem emlékezünk azoknak, akiknek örök hűséget, örök szerelmet fogadtunk.

— Nem felejtelek el soha!

S néhány hét, néhány hónap mulva gondolkoznak rajta, hogy ki is volt az,

agym biráló képessége talán már akkor megtompult, hogy kavicsnak néztem ezt az egy gyöngyöt is.

S beszéltem hozzá is úgy, mint a többiekhez Hazudtam neki is szerelmet, azt hívn, hogy ő is csak hazudja azt nekem.

Gondoltam is arra, hogy ő nem hazudik! Sejtettem is azt, hogy én is igazán érzem azt a mit beszéltek!

Most már tudom, hogy már akkor is szeretem, halála előtt.

III.

Kint jártam a temetőben az ő sírjánál. A zöld dombot végigcsókodta a napsugár; a georginák és az aleák kinyújtogattak a vasrácon át színes fejüket, a mint a szellő hosszú száraikon ide-oda himbálták őket.

A temető-őrszél kinyitattam a vasrács ajtaját s odaültem a kis fapadra, a sír elé. Mikor azután a csösz elment s magamra hagyott, leültem a sírra s a virágok között, a zöld füben kerestem az ő piczi lába nyomát.

Nem lettem sehol. Pedig arra kell járnia, hiszen minden éjjel kikel a sírjából és eljön hozzám.

Egy kis százszorszép le is volt taposva! Ő lépett rá bizonyosan! De nem, nem; virágot ő nem tapos agyon! Sajnálna szegény! Virágot nem bánt virág. Virágot csak gazember tapos el.

Ültem a siron s úgy szerettem volna belelátni! Valjon, hogy fekszik ott csendes nyugalmában ez a bajos gyermek? Megváltozott-e azóta? Vagy valóban olyanná lett-e, a minőnek én látom éjelenként lázas álmaimban. Az álmokban, melyekben nem tudom, hol végződik az álom, hol kezdődik a megdöbbentő valóság?

K o m j á t h y Béla ezután az bizonyítja, hogy Ábrányi nem beszél a magyar hazá érdekében.

K u b i k Béla : Hiszen Ausztria megbízásából beszélt :

K o m j á t h y Ábrányi beszédéből ismét arról győződött meg, hogy a dualizmus alapján Magyarország és Ausztria érdekei ki nem e éghetők. (Tetszés a szélsőbalon.) — Pontonként reflektál Ábrányi többi mondására is és arra a kunkulóra jut, hogy két ellentétes érdekű államot semmiféle nagyhatalmi állás nem egyesíthet és Ábrányinak a dualizmus dicsőítéséről mondott szavait fantomnak mondja.

A nemzeti párt feliratát szintén nem fogadhatja el, mert 67-es alapon áll, pedig ők tadasztalhatták első sorban, hogy egy házszálynira sem tudtak előre menni, pedig ugyancsak a minimalásra szorították össze nemzeti követelményeinket. A választási visszaélés król szóló rész megfelel ugyan a valóságnak, de helytelen konzekvenziát von le abból a feliratról, mert törvénytelennek mondja a képviselőháza, mégis azt kéri, hogy ezzel a képviselőháza választási törvényt csináljanak, a helyett, hogy a felosztást követelnék. (Helyeslés a szélsőbalon.) Az Okolicsányi László feliratát sem fogadhatja el, bár annak tartalmával teljesen egyetért, de nem leli fel benne a jövőre szóló programot és a közjogi sérelmek felett való meghótráncóztatást. Nem fogadja el a néppárti feliratot sem, mert sem közjogi, sem egyházpolitikai programjával nem ért egyet, mert elítéli azt a pártot, a mely egy vallás állítólagos sérelméből csinál programot. — Kérde, hogy kitől kapta a néppárt a felhatalmazást erre a programra? A kath. társadalomtól nem, mert az mindig a békét akarta. (Zaj a néppárton.)

Ezután pontonként indokolja a saját pártjának feliratát, mely szerinte legjobban fejezi ki a közérte, mert Magyarországon nincs senki sem a palotákban, sem a kunyhókban, a ki Magyarországot önállóságát és függetlenségét nem kíváná. És ha egyszer ez kiváratik, akkor nem kell majd felteni sem Ausztriát, sem a dinasztia nagyhatalmi állását.

(Zajos helyeslés a szélsőbalon.) A kormány-párik is elismerik ennek helyességét, csak azt mondják, hogy kivihetetlen. Miért kivihetetlen? Azért, mert Ábrányi Kornél tegnap azt mondotta, hogy ez által megbombánék az európai egyensúly, vagy mert a király nem akarja. Ezt fel nem teheti. A király megesküdött az alkotmányra és ha mi a nemzet közakaratával és közóhajával elébe járulunk, lehetetlen, hogy szive ellenmondjon. (Zajos helyeslés a szélsőbalon.)

Kijelenti még ezután, hogy a közigazgatást csak önkormányzati alapon akarják reformálni, beszél a katonai igazságszolgáltatás javításáról és a bank kérdéséről valamint az egyenes adó reformjáról és a fokozatos adórendszer hívének vallja magát. — (Helyeslés balfelől.) A saját feliratukat ajánlja elfogadásra még azért is, mert csak ők követelik a magyar nyelv kötelező tanítását és csak ők jelölik meg a választási törvény revíziójának módozatait is. (Helyeslés a szélsőbalon.)

A választási törvény kapcsán nyilatkozik a korrupciónról is és azt mondja, hogy ügyesebb beszédben még nem hallotta védeni a korrupciót. (Helyeslés balfelől.) Bizony nagy korrupció van Magyarországon, uymond, ugy hiszem, tudja a képviselő ur? (Derűtség. Jól hasonlította Ábrányi a korrupciót a kuszó növényhez, mert csakugyan azok terjesztik a korrupciót, a kik az ilyen kuszó növényhez hasonlítanak (Tetszés balfelől.) De összekever Ábrányi a korrupciót a liberálizmussal és a régi konzervatizmussal is.

A b r a n y i Kornél : Nem az mondtam!

K o m j á t h y Béla arra reflektál még hogy Ábrányi a függetlenségi pártot is a liberálizmus ellenségének mondja. Erre csak azt mondja, hogy igaz, hogy a független Magyarországon nem ember nem tudna érvényesülni, mert akkor a korrupció ellen nem beszélhetnek, hanem kiirtanak mint a gyomot. (Zajos helyeslés a szélsőbalon.) Elfogadásra ajánlja a Kossuth párt feliratát. (Helyeslés a szélsőbalon.)

Kijöttem hozzá, hogy megkérdézzem tőle, hogy ő, a ki itt fekszik, ő e az, a ki hozzám fel szokott járni?

De a sir hallgat, nem felel — a nyár rekkent, meleg esendje terül el a temető fölött s csak a sik között ugráló tücskök czirpelése vegyít egy kis életet a temető halotti, néma csöndjébe.

Csak láthatnának! Ha ugy feltörném a sírodat, lelopóznék hozzád és melledre hajolva hallgathatnám szíved dobogását? Tudom hogy meghallanám, mert szíved feldobogna, ha ott éreznél magad mellett.

Tegnap éjjel ugy is azt beszélt, hogy ő nem halt meg, csak alszik. — Ha lemennék hozzá s a koporsóban megcsokolnám, felébredne.

De hogy jussak le hozzá? Hiszen nem engedik a sirt felbontani?

Talan majd valamelyik sötét, viharos éjszakán, mikor nem mer itt járni senki?

IV.

Tulajdonképen örült vagyok én, vagy eszmél vagyok? Neha kétségbeesve gondolok rá, hogy elveszítettem az eszemet, de máskor meg egészen tisztának és világosnak látom, hogy a kit megöltünk egy szóval, azt fel is támaszthatjuk egy másik szóval.

Akkor azt mondtam neki, hogy nem szeretem: belehalt. Ha most mondaná neki, hogy szeretem: fel kellene ébrednie.

Csak hogy idefent nem hallgatja meg Valahányszor mondani akarom neki, mindig kisuhan a szobából árnyalakja s az ajtóból visszakiáltja:

— Itt nem hallgathatik meg! Jöjj le hozzám! Ott beszélhetsz!

S azzal eltűnik.

Másnap éjeire a szobám megint megtelek valami sajátoságos temetői illattal, faklyafüst, tömjén és virágok összevegyült illatával és egyszerre csak újra érzem, hogy mint valami fehér kőd beszűrődik az árnya az ajtó fáján keresztül s azután a ködből egyszerre csak kiförmöködik az ő régi alakja.

Az lesz, aki volt. Csak az arca sápadt egy kissé! És a szeme ragyog másképen, mint azelőtt. Mintha nem volna a tekintetük elég meleg, mintha ragyogó fényű kek kövek lennének a szemek helyén!

Leül az ágyam szélére és beszélgetünk. Ugy, mint akkor, nem is olyan régen, mikor még élt.

Beszél hozzám! Most reggel felé, hogy eltűnt az alakja és én meggyújtottam a lámpát, hogy keressem, merre tűnhetett el, — most ugy emlékezem meg minden szavára:

— Miért vagytok ti férfiak későn becsületesek? Ugy-e most meghalnál ériem, de élni nem mertél? Akkor rámentél, mikor még élttem, mikor forró volt az ajakam, dobogó a keblem — most szeretsz, mikor már hideg vagyok. Akkor te bolondítottál, most én bolondítalak! Akkor én szerettelek, most te szeretsz!

V.

Néha meglátogat az öreg ur is. Mariska édes atyja. Pedig az szegény, évek óta fűszik már a föld alatt. Mariska elmondott neki mindent. Az öreg ugy tudja a dolgot, mintha csak élt volna akkor.

Mikor első éjjel meglátogatott, nem ismertem meg. Hogy ismertem volna, hiszen csak az arczképét láttam Mariskáknál.

Emondta azután, hogy ő a Mariska atyja.

Sajátságos öreg ur. Nagy, fehér szakáll

S z i n h á z

Durand és Durand.

Debreczen, decz. 16.

Bohózat 3 felvonásban. Irták O r d o n n e a u és V a l a b r e q u e. — A Franciaából fordította Kürthy Émit. Először adatott a debreczeni városi színházban 1896. decz. 15-én.

Régen hallottunk — ugy hisszük, A z ö r e g ó t a nem — annyi kacagást színházunkban rövid 2 óra alatt, mint tegnap este, ennek az új francia bohózatnak az előadása alatt.

Azt tartják mostanában, hogy pikantéria és izléstelenség nélkül a mai fásult társadalmat meg sem lehet nevetetni s ezzel akarják megokolni annak az új iránynak az egész világban való elárasztását, amely a francia dekadencia-nak közvetlen hatása alatt a francia víg színműirodalomban lábrakapott.

Minden nemzet régebbi irodalmából igen sok példát lehetne felhozni arra, hogy a m a i k ö z ö n s é g i s, — m á r t. a. művelt és valóban intelligens — jobban mulat az igazi komikai éllel és érdekes meseszövevéllel kidolgozott vigjátékon, mint akármiféle pikantérián.

Hogy ez az állítás mennyire igaz, mi sem bizonyítja inkább, mint a budapesti víg színháznak, mely pedig — legalább eddig — melegágya volt a francia trágárságok átültetési törekvéseinek, két új — egy francia és egy magyar — darabja. A magyar nem volt más, mint a Follinusz Auréli Ör e g j e, a francia pedig a mi tegnapi premiérünk D u r a n d és D u r a n d. Mindkettő a modern szellem lüktetését mutatja, de azért tud igaz és tud mulattató lenni pikantéria nélkül is.

De térjünk a dologra, mondjuk el pár szóval, min neveltünk tegnap este annyira, bar ez egyáltalán nem könnyű dolog, mert — bar ügyes a sujet, még s a részletek azok, a melyek a közönséget harsogó kacagásokra ingerelték.

Durand Albert igen híres párisi ügyvédnek (Komjáthy) szintén van egy Durand Albert névre hallgató — melleleg megjegyezve —

mintha csak rá lenne ragasztva sárga arczára és mikor jön, megy az egész alak kalimpál és csörög, mintha csontokat vernének össze.

Es mind kaczag! De milyen rettenetes kacagás ez! Kiveri az embert tőle a hideg verejték.

Mikor jön és megy, mindig kezét kell fogni vele. Iszonyu, mikor az ember a kezében érezi az ő hideg, nyirkos kezét. Sokszor nem is akarja elereszteni. Göröcsösen szorítja. Kiabálni akarok de a torkom összeszorítja valami, egy hangot sem bírok kiadni. Iszonyu kinokat állok ki, míg végre elordítom magam!

Erre azután eltűnik a látomány

... Tegnapi is itt volt. Én ültem az íróasztalnál, késő éjszaka volt már, de nem mertem lefeküdni, irtam, hogy kiverjem a szememből az álmot, Egyszerre csak valaki a vállamra üt. Határozék, ő áll ott, az öreg:

— Minek dolgozol? — mondja. Ostobaság a te munkád. Egy-két napért dolgozni! Mert egy félévig se fogsz már dolgozni! Mariska nagyon szeret s odalennet könnyebb megélni, mint odafent. Akkor igazad volt, hogy azt mondtad, hogy szegény ember nem vehet el szegény leányt. Nem éhetnek meg együtt. Persze hogy nem! De hát akkor miért bolondítottad? Vagy miért nem sietsz most utána? Var! Ne légy gyáva!

VI.

Most már egyáltalában nem merek soha lefeküdni. Tudja i-ten, ha így ébren fogadom az éjjeli vendégeimet, hát nem félek tőlük annyira, min ha almomból költenek fel.

A Mariska utolsó levelet olvastam, mikor be-uhán hoztam ő maga.

dusgazdag fűszerkereskedő unokatestvére (Vidor), a kiról egy fürdőhelyen mindenki azt hiszi, hogy az ügyvéd s mint ilyenek, egy Coquardier nevű vidéki birtokos (Szilágyi) a leányát Louiset (Halmi M.), akit a fűszeres is megszeret, feleségül vesz s nem mer elárulni igaz mivoltát. Mint háromhetes házaspárral találkoztunk velük először a férj egyik nyaralójában, hová mézes heteiket tölteni elvonultak s ahol éppen akkor látogatja meg őket Coquardier.

De ez nem elég, meglátogatja a fűszerest az ügyvéd is s ezzel kezdődik a bonyodalma, beláthatatlan láncozolata, mert hiszen az após gyűlöli a közönséges embereket általában ezek között pedig a fűszereseket — különösen s nagy megerőtetésébe kerül, hogy az ügyvédnek — kit a fűszeresnek gondol — s z é p e n vagdalja a fejéhez a gorombaságait. Az ügyvéd bámul ugyan, de a vihar egyelőre elvonul.

A második felvonás az ügyvéd irodájában játszik, melyet a fűszeres pár órai használatra kér Coquardiertől, szüksége van rá neje és apósa irodájában óhajják felkeresni. De régi dolog, hogy könnyebb megfogni a hazugot, mint a sánta kutyát, ő is annyira bele bonyolódik a magyarázatba, hogy az ügyvéd már majd nem kilöki, mikor megérkezik az após és feleség, s az előbbi azzal üdvözlözi az ügyvédet: — Ön is itt van?

De az ügyvéd vőlegény egy előkelő nemes család leányát (Szabó Irma) veszi, — kinek anyja (Kiss Irén) lenézi ugyan, hanem leánya kedvéért mégis beleegyezik a házasságba, nem mulasztván el soha az alkalmat nézeteinek őszinte nyilvánítására — tehát kedvesét, Paquarettet (Komjáthyne) ki kell elégitenie. Ez a felvonás a kacagató jelenetek tárháza s a vége az, hogy kislát a vőről, hogy nem ügyvéd s a vőlegényről, hogy mint ügyvédnek felesége van s így a fűszeres vőlegény s az arisztokrata mama dühében elrohan, összerombolja a fűszeres egész üzletét, az ügyvédnek pedig az após és feleség saját majolikavázáit verik a fejéhez.

A harmadik felvonásban aztán kiderül a

— Hiszel annak a levélnek? — kérdezte nevelve.

— Hiszek. Hogy be'eljesedett?

— De akkor ugye nem hitted? Azt sem tudom, hogy én meg tudjak halni szerelemből s az, sem, hogy te akkor fogsz engem szeretni, mikor már későn lesz! Ugy van? Szeretsz?

Felugrottam az asztal mellől, odarohantam ahol állt és átöleltem . . . az üres levegőt.

Ő már akkor a szoba másik sarkában volt s onnan beszélt:

— Itt nem hallgatom meg. De ha lejösz velem, odalent meghallgatom. Jöjj, jöjj!

VII.

Nappal van. Világos nappal. Józán, világos őszszel írom e sorokat. Nem tudok magamnak parancsolni! Utána kell mennem! Örült vágy fogott el a látása után. Egy pár napja már nem volt nálam! Azt mondta, nem is jön többé. Tudom, hogy megtartja a szavát. Hiszen akkor is megtartotta.

Akkor azt mondta:

— Nem lehetek a feleséged? Akkor meghalok!

És meghalt.

Most azt mondta:

— Nem jövök hozzád többet. Neked kell lejönnöd hozzám!

És le kell mennem. Érzem, hogy nem tudok magamnak parancsolni. Nélküle nem tudok élni. A revolveremet házába ajándékoztam el! Félttem tőle! De most már nem félek. Érzem, hogy az ő láthatatlan alakja kerget a boltba, hogy vegyek mást! Megyek!

valódi igazság, az ügyvéd megkapja a nemes leányt, miután a törvényszéken bebizonyosodott, hogy ő csakugyan ügyvéd, a fűszeres pedig apósa tanácsához képest a Szajnába akart ugrani, a feleségére hagy 80000 frank vagyonát s akkor belenyugszanak, hogy maradjon életben.

A fűszeres Durand szerepét Vidor próbálta eljátszani, elismerjük, sok jó igyekezettel, de annál kevesebb eredménnyel. Szép az igyekezet, az ambíció fiatal színészeknél s nem akarjuk kicsinyelni Vidor ur vállalkozását, szinte halljuk az antoniusi szöveget a direktor ajkáról:

Brutus mondotta, hogy Caesar nagyokra tört.
S Brutus derék, becsületes férfi,

de azért mégsem kellett volna egy premiér hatását efféle kísérletezésekkel megrontani, van a mi társulatunknak bonvivant színésze, ugy sem látjuk soha neki való szerepben, miért nem játszta a fűszerest B e n e d e k? Majd a harmadik előadáson elfogadtuk volna a kísérlezeit is.

Az ügyvéd szerepében K o m j á t h y arató tapsokat elegáns játékával, művelt és finom volt minden tekintetben.

S z i l á g y i Vilmos újból kitüntette nagy tehetségét, teljesen felfogva mulatságos és nagy tanulmányt igénylő szerepét.

Igen jó volt a leendő anyós szerepében K i s s Irén, aki nem egyszer ragadta nyílt színen is tapsokra a közönséget.

A feleséget H a l m i Margit bájosan alakította, igazán meg lehetett érte tagadni egy jövedelmező fűszerüzletet.

K o m j á t h y n é remek tolettjével és előkelő játékával egyaránt elragadta kis szerepében is a közönséget, S z a b ó Irma nemkülönben, az ő természetes bájosságával, míg S z i k l a i egy hebegése folytan énekelve diskuráló kliens szerepében ragadta a publikumot zajos derűtségre.

A darabot, melynek a többiek mellett igen nagy előnye az is, hogy 9 órára vége van, ma és holnap ismétlik.

Fejő.

Ujdonságok.

* Thaly Kálmán betegsége.

Egy nagyváradi ujság közlése nyomán a helybeli lapok egyikébe is belekerült az az eddig diszkreczióból ugy a mi, mint az összes fővárosi lapok részéről elhallgatott szomorú esemény, mely bennünket, debreczenieket és az egész ország tudományos világát majdnem a legszomorubb gyászba borította, városunk I. kerülete szerett országgyűlési képviselőjének, pártunk tb. elnökének s a hazai történettudomány oszlopának dr. T h a l y Kálmán urnak hirtelen súlyos rosszullete által. Vasárnap délelben ugyanis Budapesten a Csalányi venpéglőben, ahol rendszeren ebédelni szokott, hirtelen lebukott székéről és eszméletlenül terült el a földön. Szerencsére, az étteremben a hol egy pár képviselő is étkezett, jelen volt egy orvos is, kinek Thalyt sikerült eszméletre hozni. Az orvos állítása szerint, ha Thaly segély nélkül marad, a vértelulás könnyen végzetessé válhatott volna. T h a l y K á l m á n t aznap este s z á m o s barátja kereste fel a k á s á n. — Már jobban érzi magát, mely hogy állandó legyen s az egek Ura öt városunk és hazai tudományosságunk diszéré még soká, igen soká megtartsa, ezért egész Debreczen városának lakossága imádkozik . . .

* A Csokonai-kör felolvasó ülése. A »Csokonai-kör« december hó 18-án pénteken este 6 órakor a debreczeni ref. főiskola dísztermében rendkívül érdekes felolvasó ülést tart, melynek tárgysorozata a következő:

1. A s z é p s é g r ő l. Értekezés, írta és felolvassa dr. T ü d ő s Kálmán.

2. Á v e M á r i a, költemény prózában, írta Sz. B u d a y Etel, felolvassa M á n d o k y Béla.

3. K ö l t e m é n y e k, írta és felolvassa I g m á n d y Mikós.

4. H u m o r o s a p r ó s á g o k, írta G a l á n f f y Lajos, felolvassa B e r e c z k y Lajos.

Debreczen, 1896. december 10.

A »Csokonai-Kör« elnöksége.

A kör tagjai és hozzátartozóik tagsági jegyeiket használhatják. A kik a körnek nem tagjai, az ülésre Tóth Béla pénztárnok gyógyszerárában vagy este a pénztárnál beléptijegyet válthatnak, melynek ára 20 kr.

* Év végén. Haldoklik az ő év, Még egy fényes villanás miként az elalvó méces lángja — ez a karácsony a szép poetikus hér Karácsony vonzó ünnepe, aztán jön az öreg Szilveszter s az ő év lehanyatlik a semmisségbe, a többi évek mellé, melyek a világ teremtése óta elmúltak. Közeledik a diadalvilág kedvelt időszaka a farsang. Mäskor ez is ideális, varázsszerű szó volt. Bálozni készülő leánykákknak szivecskéje dobbant meg; ha e szót kiejtették; egy ismeretlen titokteljes bűvös fogalom volt az. A férfi behunyá szemeit, ha a Karneválra gondolt s maga elé képzelé jövendőbeli ideálját. Ma már robotolásnak nevezték el a poetikus farsangot s állítják s talán igazuk van — leányok férjet fognak, a férfiak pedig — s ezekre nem szükséges sem ráfogni, ugy is tudjuk — elmennek a bálókba azért, — hogy a terem közepén megálljanak s bámuljanak semmit. De hát ma már a romantika émeltyős, jobb képű, erőszakos hajhászása, mert hát itt a század vége, okosabbaknak kell lenni, mint elődeink voltak. Minek utánozzuk őket. Hadd mondják rólunk, hogy egy új világnézet alapítói mi vagyunk s ha szídnak majd érte, porladó csontjainknak az már nem fog ártani.

* Visszalépett jogtanácsos. I r i n y i István, kit f. hó 12-én az »E l s ő T a k a r é k p é n z t á r «-nál a jogtanácsosi állásra K o m l ó s s y y Arthúr helyére megválasztottak, — mint értesülünk — közbejött körülmények folytán állásától visszalépett.

* Zalai Márk jubileuma. Mint már megírtuk a debreczeni kereskedelmi akadémla tanárkara és ifjusága nagyban készül Z a l a i Márk tanár 25 éves szolgálati jubileumára. Folyó hó 20-án délelött 11 órakor lesz a jubileumi ünnepély a kereskedelmi akadémia dísztermében, este 8 órakor pedig a Bika szálló nagy értelmében bankett lesz a jubiláns tiszteletére. Mint értesülünk Z a l a i Márk jubileumán a kereskedelmi minisztert S z t e r é n y i József országos iparfelügyelő képviseli a ki ez alkalomra Debreczenbe érkezik. Több oldalról kérdést intéztek az iránt, vajjon a Z a l a i Márk jubileuma alkalmából rendezett társasvacsorán nők megjelenhetnek-e? A rendezőség ez uton hozza az érdeklődők tudomására, hogy a hölgyeket is a legszivesebben látják. Ugyancsak ez uton

kéretnek fel mindazok, kik meghívóra igényt tartanak, de eddig nem kaptak, hogy ezen körülményt a rendező bizottságnak tudomására juttatni sziveskedjenek.

* A differitisz fellépése. A D. R. U. mai száma szenzációs hírt vélt közölni azáltal, hogy azt jelentette, hogy az árok utcai iskolát az ott járványszerűen fellépett differitisz miatt bezárták. A legilletékesebb helyről vett értesülésünk szerint e hír nélkülöz minden alapot. Annál szomorubb a dolog, mert az ilyen komoly természetű dolgot felfujni bűn mert ez alkalmas arra, hogy a gyermekeik életéért aggó szülőket kétségbevitse. Az egész hirből csupán annyi igaz, hogy az árok utcai iskola egyik tanítójának kis gyermekén a differitisz tünetei mutatkoztak s övintézkedésből ezért a polgármester a főorvos előterjesztésére rövid időre azon osztályban az előadásokat beszüntette. S így az, mintha a növendékek között a differitisz járványszerűleg fellépett, egyszerűen nem igaz.

* Megyei hitelesítő közgyűlés. Hajdúvármegye tegnapi közgyűlésének jegyzőkönyvét a ma délelőtt 10 órakor gróf. D é g e n f e l d József főispán elnöklete alatt tartott közgyűlés hitelesítette.

* Belügyminiszteri körrendelet. A belügyminiszter az ország valamennyi törvényhatóságához körrendeletet intézett s az ma érkezett meg Debreczen sz. kir. város hatóságához is egy olyan kimutatás betérjesztése iránt, a melyre városunkból bizonyára nagy gondot fog okozni a válaszadás. A belügyminiszter körrendeletében nevezetesen arra hívja fel a hatóságot, hogy az általa a képviselőházhoz az ország közegészségügyi viszonyairól benyújtandó jelentéséhez sürgősen szükségesek azon adatok, hogy Debreczen területén az 1896 év folyamán a jó ivóvíz miként szaporított, hány ártézi és furott kut állított fel s azonkívül még a vízvezetékekről kér terjedelmes jelentést. Előre sijnáljuk azt, a ki a miniszter e körrendeletét elvállalja fogja.

* Tanácsülés. Ma délelőtt 10 órakor a városháza nagy termében S i m o n f f y Imre kir. tan. polgármester elnöklete alatt tanácsülés volt, melyen jobbra építési ügyek nyertek elintéztetést. A szépitési és építési biz. által tegnap elintéztetett ügyeket vette először tárgyalás alá a tanács. Azonkívül bejelentette a polgármester, hogy mint elsőfoku vízjogi hatóság engedélyt adott az állami gépjavitó műhelynél a csatorna hálózat kibővítésére. — A polgármester ezen határozata közszemlére kitétetni rendeltetett. — A tanács azután a pacsirta utcai lakosok azon kérése felett döntött, melylyel ők csatorna hálózatot kértek. A tanács a pacsirta utcaiakat elutasította kérélmükkel azon indoklással, hogy az 1897. évi költségvetésbe ily czímen nincs fölveve semmi s azoukivül is több utca van még, mely csatornázásra vár. Több apró folyó ügy nyert még ezenkívül elintéztetést.

* Lovásárlás a huszárak számára. Értesitem a lo tartó közönséget, hogy a m. kir. debreczeni 2. honvédhuszár ezred pótlóvázó bizottsága 1897. január hó 17 és 18-án pótlóvázó lovakat fog vásárolni. Az ezredparancsnokság ez alkalommal csak teljes koru 5—8 éves katonai czélokra alkalmas legalább is 158 cm. magas lovakat fog vásárolni. — Felhívom em. magas lovakat fog vásárolni. — Felhívom mindazokat kiknek ezen feltételeknek megfelelő eladó lovak van, mutassák be azokat a

pótlóvázó bizottságnak a fent említett napokon reggel 6 órakor a Széchenyi-utcai honvédhuszár laktanyában. — S t e i n f e l d Mihály lótenyésztő bizottság elnöke.

* Az országos iparfelügyelő Debreczenben. B i n d e r Lajos országos iparfelügyelő tegnap városunkba érkezett, P u b l i g Ernő tűzoltó h. főparancsnok, dr. B o l d i z s á r Kálmán t. r. kapitány kíséretében a gyárakat vizsgálja meg, hogy az élethibiztonsági intézkedések meg vannak-e téve.

* A szépitési és építési bizottság ülése. A szépitési és építési bizottság tegnap délután 3 órakor a városháza nagy termében ülést tartott K ö r n e r Adolf tanácsnok elnöklete alatt. A gyűlésen S t h a l Géza id. főmérnök több építési ügyről tett előterjesztést melyek közül fontosabbak a következők: a róm. kath. egyik elemi leányiskola kibővítésére a főmérnök által bemutatott tervet a bizottság a tanácsnak elfogadásra ajánlja s ugyan-csak a főmérnök előterjesztésére javaslatot tesz a tanács elé a szagmentes csatornáknak az egész városban való keresztülvitelére. Elhatározta továbbá a bizottság az egyházterén, a kereskedelmi akadémia előtti ut burkolását es kocsi fordulásokra alkalmas burkolatok létesítését. — Ennek az utnak természetes folytatása lesz aztán az az ut, mely a Stenczinger féle ház ki-ajátásával jön létre. Ülés végén dr. B a l k á n y i Miklós mondott a bizottsági tagok nevében köszönetet, K ö r n e r Adolf tanácsnoknak a buzgó és odaadó munkálkodásáért, — m e l y e t a bizottságban t a n u s i t o t t abból az alkalomból, hogy a szépitési és építési bizottság jelen szervezetében most működik utoljára mivel jan. 1-től kezdve az új szervezési szabályzat értelmében a nagy építési bizottság veszi át ennek munkakörét.

* Karácsonyi ünnepély. A «S e f á n i a Noegyleti Árvaház Iskola» növendékei f. év-december 17-én csütörtökön délután az árvaház dísztermében karácsonyi ünnepélyt rendeznek melynek sorrendje a következő: 1. Karácsonyi ének. Éneklük a növendékek. 2. Karácsony. Szaboleskatól Szavajla Paczell Mariska. 3. »A, b, c.« Éneklük a növendékek. 4. A pusztá télen Szavajla Krasznai Erzsike. 5. A méreg pohar. Négy jelenet Személyek: — Juliska, Mariska, Pali, Din, — Antal Juliska, Darvasi Mariska Paczell Erzsike Krasznai Gizella, Berta, Linka, Laci járszótársak — Pócsi Piroška, Juhász Esztike, Halupka Ilona, 6. Fogytán váu a hold éneklük a növendékek, 7. Születlen árva. Péter G. tól. Szavajla Beeli Teréz, 8. Karácsony. — előkép. Angyal Szabó Anicza, Belépti díj 15. kr. Kezdeté délután 4 órakor.

* A városi dalegylet dalestélye. A debreczeni dalegylet 1897. évi január hó 2-án Hittessy Lajos díszkarnagy és Rác Károly zenekara közreműködése mellett a Bika szálló dísztermében dalestélyt rendez a következő műsor mellett: 1. Balatoni dalok Gaáltól. 2. Vinéta Abttól. 3. Népdalegyveleg Hittessytől. 4. Tied vagyok (versenykar) Hubrtól. 5. Elvonnék Erkeltől. 6. Rékóczi induló (Rác Károly zenekara kíséretével) Hubrtól. Belépti-díj személyenkint 1 forint. — Család-jegy 3 személyre 2 forint. Kezdeté este 8 órakor. Egyleti aladító- és pártoló-tagok szabadjegyeiket felmutatása mellett a pénztárnál belépti-jegyet nyernék. Belépti-jegy nélkül a terembe sem bocsáttatik. A szabadjegy 3 személyre érvényes, a család többi tagja a belépti-díj felet, vagyis személyenkint 50 krt zzet. Alapító vagy pártoló tagsági aláírást a pénztár a dalestén elfogad. Az elnökség.

* Katonai csapatkórház Debreczenben.

Többször irtunk már a m. kir. honvédelmi miniszter azon határozatáról, mely szerint elhatározta, hogy Debreczenben katonai csapatkórházat állít fel. — A tárgyalások ez ügyben a polgári és katonai hatóságok között azóta folynak s a honvédelmi miniszter mest egy bizottságot szervezett, mely ez ügyben véglegesen dönteni fog. E biz. katonai tagjait a VII. hadtest parancsnoksága a városi hatósághoz ma érkezett rendeletében nevezi ki. Tagjai lettek a helybeli katonai állomány egy törzs-kari tisztje, egy főhadnagya és a helybeli katonai kórházak parancsnoka. — A város részéről S i m o n f f y Imre kir. tan. polgármester a bizottságba a tagokat legközelebb kinevezi s azzal a tárgyalások újra megindulnak.

* Mennyi lesz az új pénz? A pénzügyminiszteriumban már megállapították, hogy a jövő évben mennyi új pénzt fognak verni. Akik szeretik a tiszta fényes új pénzeket s módjuk van rá, hogy szerezzenek belőle, azokat érdekelni fogják a következő adatok: Körmöczbányán a jövő évre 770.000 drb. 20 koronás. 200.000 drb. 10 koronás aranyat fognak verni, továbbá 50 millió bronz két fillereit. Ez érnek összes értéke 9.225.000 frt. — Az ezüst egy egy koronások verését egyelőre beszüntetik. — Egyébként az emberiség tulyomó nagy része nem azt nézi, hogy milyen a pénz, hanem inkább, hogy mennyi s mindig jobbak a régi koronák, a melyek biztosan megvannak, mint az újak, amelyek csak lesznek.

x Szakképzett megbízható könyvvezető ajánlja magát az új év alkalmából üzleti könyvek berendezésére vagy lezárására és mérlegkészítésére. Czíme a kiadóhivatalban.

Táviratok.

Országgyűlés.

Budapest, decz. 16.

Napirend: a felirati vita.

Ö r l e y Kálmán védte a szabadelvű pártot, helyesnek mondta, hogy a szolgabírák es jegyzők beleavatkoznak a választásokba és k a p a c z i t a l j á k a n é p e t. — Mit gondolnak önök, kiált fel, mi lenne, ha e szolgabírák es jegyzők összebeszélve többé nem vennének részt a választási mozgalmakban, Zajos felkiáltások: A z l e n n e a t i s z t a v á l a s z t á s!

Ö r l e y Kálmán: Nem, mert más hazafiatalan elemek befolyásolják a népet (Zajos ellenmondások.) A kormány feliratát pártolja.

S i m a Ferencz Ö r l e y felfogását sajnálatosnak mondja. Szomoru dolognak tartja, hogy az erőszakos kormány kibuktatta a Házból B e t h l e n Gábort, U g r o n Gábort, B a r t h a Miklóst, B e ö t h y Ákóst, minden parlament díszreit. — Felhívja a figyelmet arra, hogy a szenesi választásnál a katonaság megtagadta az engedelmességet a választási elnöknek. (Felszólások balról; Gyálzat!) Rámutat a csongrádi főispán basáskodására. Ugronék feliratát pártolja.

Á g o s t o n József kormányparti után B a r t h a Ödön a függetlenségi párt zajos helyeslése közben mutatja ki a trónbeszéd lapsusait. Nem igaz az, hogy Magyarország pénzügyi es közgazdasági viszonyai rendezettek. Soha szomorubbak nem voltak. Számokkal bizonyítja, hogy a földbirtokok öt milliányi értékére — löbb mint felényi adósság van betáblázva. A Kossuthpárt feliratát pártolja. S z a l a y Károly Ugronék felirata mellett szol.

Ülés vége felkettőkor.

LEÁLDOZOTT A NAP...

A „Debreczen” számára írta:

Tar Zoltán.

Leáldozott a nap, lassan beakonyult.
Merengtem, méltam azon a mi elmúlt.

Sok szomorú emlék, sok keserves óra,
Jutott osztályrésztől születésem óta...

Lelki szemem könnyez, látok egy ravatalt
Alig hogy születtem, édes anyám meghalt.

Minek mondjam tovább hisz mindenki tudja
Anyátlan árvának tövises az útja.

Apró szökevények.

A családfő az ujságot olvasta. Az asszony figyelmesen hallgatta, míg a tizenkét esztendőös Beluska a leczkét tanulta volna, ha ugyan az eszebe lett volna egyáltalában a holnapki leczke.

De hát lehet-e akkor tanulni, ha atyus a Bourbon Elvire hercegnő szerelmi regényét olvassa fel az ujságból?

— No mit szólsz ehhez anyjuk? Ugy-e érdekes hi-toria?

— Szörnyűség! — szól a feleség a kezeit összecsapva. Hát még a királyi családokat is érheti ilyen csapás?

— Mindenkit érhet baleset...

— De mégis... egy hercegnő...

Megesik a legjobb családban is.

— No ez hallatlan... És ha még gróf lenne a szöktető, vagy legalább báró, még mejjárna, — de egy piktor, egy mázó, egy sevmiházi, akiről kislül meg azonfelül az is, hogy nős és két gyermek apja... Hát hol is volt az esze annak a szerencsétlen hercegnő-kisasszonynak?

— A szerelem, a szerelem — ingerkedett a családfő a mérgeledő asszonyra pillantva.

— A szerelem! sóhajt a bakfis.

A szülők meghallva a sóhajtást hátra fordultak.

— Te sóhajtottál! Beluska?

— Nem atyus, csak asítottam.

— Ideje is, hogy aludni menj. Majd a Zsuzsi levétöztet. Reggel ugyanis kell fölkelned, mert a leczkét nem tudtad fölmondani az este.

— Csókolj kezét apádnak.

Atyus megcsókolta a bakfis homlokát, az anyja pedig hosszasan megölelte, mire Beluska aludni ment. Azaz ahogy is aludt. Bolondos gondolatok cikáztak agyában, szívébe egy édes érzélem lopódzott, mely egészen megbabonázta.

Ide-oda forgolódva ágyában. — Behunyta szeme előtt egy kép vonult el, melyet a bakfis az ő kurtá eszével gondolt el... holdvilágos éjszaka... a várban a usznak... de nem... az egyik bástyan egy délcég ifju alakja tűnik fel... a vár ablaka kinyílik s az aranyhajú grófkisasszony kötélen leereszkedik a szere-mese karjaiba... Két sárkányparipa pedig tovasszágul velük...

A szomszéd szobában ezalatt a következő párbeszéd foly le, melyre a bakfis fokozott érdeklődéssel kezdett figyelni.

Te vén bolond! már megint a régi nótát fuvod?

— Hogyne tennem, hiszen hacsak vissza gondolok azokra a boldog napokra, azt hiszem hogy megint huszonkét esztendőös vagyok...

— Ugyan eredj már te vén gyerek!

— De a tied aranyom, a tied.

Ugyan ne emlegesd már megint ezeket az eloptált frázisokat, eleget mondtad már ugyanis... Ha még huszonkét éves volnál! — sóhajtja az asszony.

— Ha melletted vagyok, annyinak érzem magam. Hidd el, hogy a szívem még most is anyi!

Néhány percig szó sem hallatszott, de a bakfis eles füle meghallotta a csókok csuppanását.

Azt is hallotta, hogy anyus fölkel, leveszi a theafőzőt... Azután megint megered odaát a beszéd.

— Emlékszel-e még arra az estére?

— Ugyan ne is beszélj róla. Talán nem is igaz, csak úgy álmodtuk!

— Eppen ilyen hűvös, decemberi éjszaka volt... En a sarkon vártalak, a kocsi-val Te nem jöttél... Éjjel után kettőt üt a toronyóra... akkor végre!... Vágtatva mentünk az allomásra... Eppen jókor érkezünk... A kalauz külön szakaszt nyitott...

— Hallgass! szól az a-szony.

— Ennek a derék kalauznak köszönhetem a boldogságomat, mert különben az apád soha sem adott volna hozzám feleségül. Másnap ugyan megcsiptek bennünket egy fővárosi fogadóban, de már egy kicsit későn. Emlékszel, hogy az öreged mily kemény hangon mondta: Önt pedig lelövöm ha el nem veszi a leányomat!

A bakfis nem sokat értett ebből, de annyi világos volt előtte, hogy az apus megszóktette anyust. Tehát ők is?

Többet aztán nem halott a bakfis.

Ez a múlt héten történt. Azóta Beluska mindennap a Tónival ment iskolába és a Tónival is jött haza.

Ki ez a Tóni? — kérdezik önök.

Hát a Belluska ideálja. Tizennégy esztendőös és a gymnázium harmadik osztályát ismétli.

Tóni és Belluska szülei jó barátságban vannak. Egy utcában laknak két esztendő óta s minden héten összejárnak. Hát van abban valami, ha a szülők barátsága a gyerekekre is átragad? — Nem természetes ez?

Tóni sem tűnt ez a nagy összebarátkozás a szülőknek, pedig a legutóbbi összejövétel alatt is nagyon összebujtak.

A Tóni mamája meg mert volna esküdni rá, hogy a thea után össze csókolódtak. Ugy ragyogott a szemök, mint a karbunkulus. Bizonyosan több rumot öntöttek a theájukba, mint a mennyit kellett volna.

Egyre sugdolódtak. Hogy mit? — azt a szülők nem tudják. De nem is kíváncsiskodtak, hiszen miről is beszélhet két ilyen gyermek? Bizonyosan valami artatlan dologról, talán az iskoláról...

Ma azonban váratlan esemény zavarta meg a család békéjét. A két gyermek nem jött haza oszonnára, pedig meleg kávé várta őket két kiflivel.

Elmúlt már hat óra is. A férjek haza jöttek a hivatalból, de a gyerekek még mindig nem jöttek elő.

Belluska mamája átment a Tóniékhoz. Hátha ott ragadt az ő kis lánykaja?

— Dehogyan van itt. Azt hittük, hogy a mi Tónink van nálatok.

— Borzasztó! — kiáltotta az anya.

Mi lett a Belluskámmal? Bizonyosan elroholt... egy cigányasszony settenkedett a haz körül...

Végem van... Elajulok...

A jó anya tényleg közel volt ahhoz.

Szemei előtt látta már e szokásos rémtörténetet... A vén cigányasszony méz-számos szavakkal elkábította a gyereket s elvitte a város végére a cigányátorba, ahol kiszurják majd a szemeit, kicsavarják gyönyörű gömbölyded karjait, hogy az utcasarkon összekoldu hasson a banda számára néhány krajczárkát a könyörületes emberektől, Iszonyu még rá gondolni is.

A férfiak nemsokára abban állapodtak meg, hogy felmennek a rendőrségre, bejelenteni az esetet.

Fel is mentek:

— Hm, hm... — ümmögött a rendőrtisztviselő.

Furcsa, nagyon furcsa.

És mind a kettő egyszerre?

— Igen, mindakettő.

— Hány éves a fuicska?

— Karácsonyra lesz tizennégy.

— Hát a leányka?

— Pünkösdre lesz tizenkettő.

— Hm, hm...

Furcsa, nagyon furcsa.

— Egyszerre tűntek el.

— Nem gondoltak arra az urak, hogy a két gyerek együtt szökött meg?

A két apa egymásra nézett.

— Nem, nem — szól az egyik.

Az én Belluskám jól nevelt leány. Ilyet nem tesz, dehogyan tesz.

— Hát ami azt illeti, az én Tónim is jól nevelt fiu. Dehogyan is tenne ilyet.

— Pedig az én gyanum nagyon alapos úgy látom.

— A telefon csilingelt. A rendőrtisztviselő engedelmet kért egy pillanatra.

— Az inspekciós a vasuti állomásról?

... Két gyermek? Az egyik fiu? ... Pom-pás! Meg akartak szökni? ... Hová? ...

Maguk se tudják? ... Hozzák be őket azonnal! Fogadjon bérkocsit, az árát majd kifizetik itt.

— Tóni és Bella? Bella és Tóni? — kiáltotta a két apa.

— Ugy látszik.

A rendőrtisztviselőnek igaza volt. Csakugyan a Tónika, meg a Beluska volt a két szökevény.

— Niért akartatok megszökni?

Egy kis sirdogálás után vallottak.

— Hogy egymáséi lehessünk! — szólta a tizenkétéves fruska a szözi fejét hátravágyva. Én szeretem Tónit. Ő engem...

— Igaz ez Tóni?

— Nem igaz — szólta a harmadik gymnazista hangos bögsre fakadva. — Belluska csalt el.

— Az én leányom?

— Ő hát; azt mondta, hogy így szokták azt csinálni. En nem akartam, csak az ő kedvéért mentem vele.

— Szégyelje magát! Itt nyílvánosan megtagadja a szíve választáttját?

— Mit hallok? — kiáltá dühösen az apja.

— Már nem vagyok az, csak voltam. — Csak nem képzei papa, hogy egy ilyen szepeged tacsó lenne továbbra is az ideáalom?

— Miket beszélés itt ő-sze-vissza te gyerekek? Hat szabad ilyet tenni?

— Szabad-e? — felelte a fruska vállait vonogatva. Hát a hercegnőkisasszonynak szabad volt megszökni a festővel? Hát atyusnak szabad volt...

— Elhallgatsz mindjárt te nyelves! — kiáltotta az atya ijedten.

— A rendőrtiszt, ki eddig szóltanul nézte a jelenetet, közbeszólt:

— Csak új-ágot ne tessék a gyerekek őt hangosan olvasni.

— Köszönöm; megfogadom a tanácsot — szól az apa s megrázta a rendőrtisztviselő kezét.

A bérkocsis lépett be — alázatosan köszönte.

— Hát én vagyok az az embőr, aki be hozta a két gyereket.

— Jól van no. Itt a pénze! — Menjünk Bella!

A fruska oda lépett a még mindig sirdogáló Tónika elé s végtelen megvetéssel nézete tetőtől taldig. Az után csillogó szemek kel haladt az atya után.

Az ajtó előtt megállt és visszafordult.

— Gyűlölöm! — kiáltotta Tónika felé, de szemeiből neki is könnyek törtek elő.

Bizonyosan az összerombolt idealizmusát siratta...

Savoyard.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

decz. 15.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként — 400 kg-ron felüli súlyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilogram ulyban) — krig. 3. Fialat (páronként nehéz 20 kgon felüli súlyban) 54-55 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 kg. — súlyban 54—55 krig. 5. Fiala sönnyü páronként 250 kgr. terjedő súlyban 54—56

rig. Magyar szedett nehéz páronként 280 klg. felüj sulyban 52-53 kr. Közép pk-int 220g-10 klg. fe ulyban 44-45 krig. Könnyü pként 220 klg. terjk ulyban 43-44 krig. III. Szerbia Nehéz pként 260 klg elöli sulyban 53¹/₂, 55 krig. Közép pként 220-260 klg terjedő sulyban 45-46 krig. Könnyü pként 220 kl rjedő sulyban 53¹/₂-54 krig.

Sertés létszám 1896 dec. 4-dik napján volt kész- letben 5515 drb. 1896. dec. hó 5-ik napján felha tott 207 drb. 1896 dec. 6-ik napjan elszállított tott 626 db. 1896. évi decz. hó 7-ik napjára maradt (készletben 5096 db. A bizott sertés üzletirányzata —

Budapesti gabonatözsde

decz. 15

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Búza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg
Bánsági ó	75	7.95	8.05	76
" "	77	8.15	8.20	78
" "	79	8.25	8.30	80
Tiszavidéki ó	75	8.10	8.15	76
" "	77	8.25	8.30	78
" "	79	8.35	8.40	80
Pestvidéki ó	75	8.10	8.15	76
" "	77	8.20	8.25	78
" "	79	8.30	8.35	80
Fehérmegyei ó	75	8.10	8.15	76
" "	77	8.25	8.30	78
" "	79	8.35	8.40	80
Bácskai ó	75	8.20	8.25	76
" "	77	8.35	8.40	78
" "	79	8.45	8.50	80
Észak magy	75	8.10	8.15	76
" "	77	8.25	8.30	78
" "	79	8.35	8.40	80

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Rozs elsőrendű uj	70-72	6.70 6.75
" másodrendű "	60-62	6.65 6.70
Árpa takarmánynak "	60-62	4.00 4.35
" égetni való "	62-64	5.10 5.30
" serfőzdei "	64-66	6.50 8.-
Zab — — — — — uj	39-41	6.60 6.20
Tengeri bánsági — — — — — uj	—	4.25 4.30
" más nemű — — — — — "	—	4.15 4.20
Rpzo elsőrendű uj	—	10.25 115-

CSARNOK

A rabszolgák.

Irta: Eckstein Ernő.

A »Debreczeni« számára fordította:

Dr. Kósa Zsigmondné. 12.

(Folytatás.)

— Seleucius megrugott.
 — Szabad remélnem nemes Menenius, hogy még akkor is szívesen látsz, ha becsületes harcot kezdenék veled?
 — Ezen szavakban annyihizelgő bizalom rejlett, a szenátor nagylelkűségében és vendégszeretetében, hogy Lucius Meneniust önkénytelenül is kellemesen lepték meg.
 — Hogy értem ezt? — kérdé moolyogva.
 — Uram — mondá a pap — ösmerem üzeteidet, melyeket oly hőiesen védesz a senátusban. Enyéim is eléggé ismertek. — A tieddel homlokegyenest ellenkeznek. Csábitott azon emberrel szemtől szembe allanom, ki nekem és az enyéimnek o y veszedelmes. Az egyenes gondolkodó bölcses felveszem a harcot; a lármás tömeggel szemben ez lehetetlen. Felteszem a nemes Meneniusről, hogy csak az igazságot keresi, nem a külső fényt es dicsőséget, ime igazam volt. Magától érthető, tévé hozzá mosolyogva Lucius Menenius nyugtalan tekintetet, melyet ez vendégeire vetett, röptében felfogva, nem azért jöttem, hogy fogadó napod vitatkozásaimmal elrontsam. Te mint oly kiváló állás képviselője ez órában mindenkié vagy aki Atriumod küszöbét átlépi. Csak megjelenésem indokoltam, mely legéd látszólag meglepett. Ha később — a kalmilag egy órát áldozhatsz — azt hiszem, bebizonyítom, nem vagyok oly ijesztő, mint a milyennek festenek.
 — Nem tagadhatom, nyílt fellépésed tetszik nekem — mond Menenius. Ha tanaid olyanok volnának, mint személyiséged, a mit

ugyan nem hiszek — még ma legbuzgóbb híveidhez szegődnék. De hagyjuk ezt. Elvem minden ellenséget kihallgatni és így neked is szakítok még e het folyamán néhány délutáni órát. Vezesd egész szónoki képességed a harcra, állok elébe!

— Köszönöm nemes Menenius!
 — Töled, kit egész Róma a nemesnek igazságosnak mond — nem is vártam egyebet. Még ha vereséget szenvedek is, megmarad számomra a vigasztalás, egy igazán nemes férfias lelket ösmertem meg benned.

Seleucius kecsesen meghajolt, ajkain mosolylyal, mely beesett arcát mintegy megáranoyozá megifjítá. Aztán egy mellette állóval elegyedtet társalgásba, kit úgy látszik régóta ismert:

— Honnan ismered e papot? kérdá Menenius Cajustól.

— Véletlenül — hebegé Cajus, találkoztünk ott annál a lovagnál, kivel most beszél. Egy férfiu ritka tehetségekkel megáldva — nemde?

Mindenesetre kiváló! — mondá — Menenius.

A széles vállu agyag gyáros megszólítá a házi urat, a távollevő Plotina hogyléte felől melegen kérdezősködött. Menenius csillámló szemekkel köszöné meg figyelmét — ha Plotináról beszélt, oly jókedvű lett mint egy megajándékozott gyermek. Cajus megkönnyebülve menekült az atyai kérdezősködés elől a vendégek között járt kelt, végre mintegy véletlenül a kijáratnál találkozott az ép elmenni készülő Seleuciusal.

Cajus a küszöbre lépett vele.
 — Tehát a megbeszélteknél maradunk-e suttagá.

— Annál maradunk, válaszolt a pap.
 — Eljön?
 — Egy órával naplemente után.
 — Vajjon, hogy sikerülhetett ez neked.

— Pah rossz bűvész volnék, ha egy asszonynyal se bírnék. — Csodáim megpuhították!

Jót állasz érte, nem fedezhetnek fel?

— Semmiképen!
 — Nem tudom, — mormogá Cajus — kezdem a dolgot restelni, mintha félnék — nagyon sokat kockáztatok Seleucius!

— Furcsa, lépj akkor vissza!
 — Hova gondolsz! Erts meg hát, még a régi előítéletek maradványaival küzdöm. A szent tűz egy szüzét, — egy Vestaszüzet! Gyalázatos halál az ára!

(Folyt. köv.)

MUTATÓ TÁBLA

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényesséknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnep napon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig

A Gönczy-egyesület „tthona” a keresk akad. palotájában

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasár donként d. e. 10-12-ig.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:
 Hétfőn) 11-12 óráig.
 Csütörtökön)
 Kedden)
 Szerdán) 9-11 óráig.
 Pénteken)
 Szombaton)

Délután:
 Minden hétköznap 2-5 óráig.
 Vasárnap délelőtt 9-12 óráig

Első debreczeni paplan-gyár

Debreczen, Széchényi-utca.

Paplanok, madráczok

mérték szerint

gyorsan és pontosan elkészítetnek.

KÖHÖGÉS,
 rekedtség és einyálkásodásnál
 a torok és légzési szervek
MINDEN ZAVARAINÁL

melegen ajánljuk

EGGER

kitünő hatasu

mellpasztilláit.

Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerárban és nevezetesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő és szétküldési raktár:

EGGER A. FIAI

Nádor-gyógyszerháza

BUDAPEST, Váci-körút 17.

60 hektoliter

Ó ÉS ÚJ KERTI BOR eladó.

KEREKES GÉZA

Kis-Várad-utca 2097. sz.

Árlejtési hirdetmény

Az Andaházy-Szilágyi finevelő intézet felügyelősége által közhírré tétetik miszerint 13 növendék és a nevelő ur részére 1897. évi február hó 1-től kezdődőleg naponként szállítandó négy tál ételből álló ebéd és két tál ételből álló vacsora adásra árlejtési verseny pályázat nyittatik, pályázati határidő **f. évi decz. 28-ig** a feltételek alólirottán naponként megtekinthetők.

Debreczen, 1896. decz. 11.

Vértessy István
 intézeti gondnok.

Mária-czelli
Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, teltség, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorfégés, felesleges, nyálkákiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerüzem **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessenék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessenék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Máriaczei gyomor-cseppek** valódiak kaphatók.

Kapható Debreczenben: Göttl Nándor, Tóth Béla, Mihalovits István, Dr. Rotschnek V. Emil, Tamássy és Balázs gyógyszerészeknél, **Díószegen** Vaday Ignác, **Ér-Mihályfalván** Mátray István, **Hadházon** Farkas Ödön, **Kabán** Horváth, Kálmán gyógyszerészeknél.

Megérkeztek
a legkedvesebb, legalkalmasabb
karácsonyi ajándékok

a szebbnél-szebb újonságok:

ékszerek, zsebórák és ezüstművekben.

A művészeti ipar e feltűnően jutányos remekei a nap bármely órájában megtekinthetők

Löfkovits Arthur

Főiaczi ékszerüzletében.

Miután izlésteljes ékszerek már egy forinttól kezdve kaphatók, bárki is maradandó és belértékkel bíró ajándékkal kedveskedhetik övéinek.

COGNAC
CZUBA-DUROZIER & CO.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.
Mindenhol kapható.
Vezérügynökség: **RUDA és BLOCHMANN**, Budapest és Bécs.

Első debreczeni

Plissé és gouverirozó intézet.

Gyorsan és pontosan készít
báli és alkalmi ruhákhoz Szövet, Selyem és Gázkelmek

Plissé és gouverirozását

fenálló és gömbölyü ránczokban

RÓZSA LAJOS

női divat terme

DEBRECZENBEN, k i s t e m p l o m - b a z á r.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczen. Főpostával szemben